III. évfolyam 1991 SZEPTEMBER - OKTÓBER 5. szám

MARANA THA

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Dr. Kovács Gábor

ÉBREDJ FEL

Aki szomjazik, jöjjön. Aki kívánja az élet vizét, ingyen igyék (Jel 22,17).

Meg vagy keresztelve? Természetesen igen? Hidd el, az egyáltalán nem természetes! Szédítően természetfölötti.

Természetes talán, hogy egy halott föltámad? Márpedig a keresztség a föltámadt Jézus életét oltotta beléd. "Benne temetkeztetek el a keresztségben, és benne támadtatok fel, annak az Istennek az erejébe vetett hit által, aki őt a halálból feltámasztotta" (Kol 2,12).

Természetes talán, hogy van olyan fürdő, amely nem a testet, hanem a lelkiismeretet tisztítja meg? Amely "nem a test szennyének a lemosása, hanem könyörgés az Istenhez, hogy adjon tiszta lelkiismeretet Jézus Krisztus feltámadása által" (1Pét 3,21)?

Természetes talán, hogy születése után az ember még egyszer megszülessék? "Csak nem térhet vissza anyja méhébe azért, hogy újra szülessék?" (Jn 3,4) És mégis: "Aki nem születik újjá, az nem láthatja meg Isten országát" (Jn 3,3).

Ébredj fel! Hogy meg vagy keresztelve, az csoda. Föltámadtál, megtisztultál, újjászülettél a keresztségben.

Talán nem tapasztalsz belőle semmit. De próbáltad-e tapasztalni? Érvényesül-e tetteidben a keresztség újjáteremtő ereje?

"Tudok tetteidről. Tudom, hogy élőnek neveznek, de halott vagy. Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halálukon vannak" (Jel 3,1-2). Nem szól-e neked is ez?

Ha fel akarsz ébredni, meg kell újítanod keresztségi fogadásodat. Hittel kell fogadnod az evangéliumot, ellene kell mondanod a sötétség hatalmának, és a föltámadt Jézus tanújává kell szegődnöd.

Hittel kell fogadnod a jó hírt: Isten szeret téged. Nem vak végzet lökött a létbe, hanem személyes szeretet. Isten: Atya. Édesapa, aki úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte (Jn 3,16). Az egyszülött Fiú nem más, mint Jézus, aki a benne hivőket testvéreivé, Isten gyermekeivé teszi. "Akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében, akik nem a vérnek vagy a testnek a vágyából s nem is a férfi akaratából, hanem Istenből születtek" (Jn 1,12-13). Az Istenből született ember hazatalál Isten életébe, amely szeretet. "A nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete" (Róm 5,5). A hívő megismeri az Atya, Fiú és Szentlélek boldog egységét, részese lesz az isteni Háromság szeretet-életének.

Hittel kell fogadnod a jó hírt: van győzelem a gonosz fölött. A sötétség hatalmai létező valóságok, személyes hatalmak, és fejedelmük, a sátán, a bűn révén uralkodik a világban, mint "e világ istene" (2Kor 4,4). Jézus azonban a kereszten fölemelve kivetette hatalmából a világ fejedelmét, és magához vonzza a mindenséget (Jn 12,31). Nevére minden térd meghajlik, az alvilágban is (Fil 2,10). Isten "lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan pellengérre állította őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk" (Kol 2,15). Ebben a győzelemben részesülsz te is a Krisztusba vetett hit révén, az ő szabadító vérének erejével. Ellene kell mondanod a sötétség hatalmának, saját bűneidet is odaértve, és igent kell mondanod Jézus Krisztus életadó uralmára.

Meg kell vallanod hitedet. "A szívbeli hit ugyanis megigazulásra, a szájjal való megvallás pedig üdvösségre szolgál" (Róm 10,10). Hitvallásoddal az egyetemes - katolikus - egyház közösségéhez csatlakozol, amely Péterre, a sziklára épül, s amelyen nem vesz erőt az alvilág hatalma (Mt 16,18). Vallod az egyház hitét, vagyis Jézus Krisztus igazságát, a Szentlélek erejéből emberi szavakkal megfogalmazva. Az Ige gyökeret ver benned, és tanúvá tesz mások számára. Hitvallásodból ismerik meg mások is Isten szeretetét. "Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halálukon vannak" (Jel 3,2).

Nemcsak szájjal, tettekkel is hitvallóvá kell lenned: követned kell az Urat. "Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja nekem: Uram, Uram. Csak az, aki teljesíti mennyei Atyám akaratát" (Mt 7,21). Jézus erkölcsi programja - ha nem hígítod kényelmessé, hanem vállalod evangéliumi radikalizmusát - emberi erővel teljesíthetetlen. De a keresztségben Istenből születtél: isteni élet van benned. Ha vállalod, amit a keresztség jelent, vagyis hogy Jézus az Urad és nem keresel más urat magadnak, akkor a titokzatos forrás, az élet vize kifejti benned erejét. Kibontakozik benned Isten élete. Imáid meghallgatást nyernek, és képes vagy szeretni, ahogy Jézus szeretett.

Nehogy élőnek nevezd magad, miközben halott vagy! Ismerd el becsületesen, ha nem élted keresztségedet. Ha "a test cselekedetei" kaptak helyet életedben: "kicsapongás, tisztátalanság, fajtalanság, bálványimádás, babonaság, ellenségeskedés, viszálykó-

dás, vetélkedés, harag, veszekedés, szakadás, pártoskodás, irigykedés, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók" (Gal 5,21). Ne szépítsd a reménytelent, hanem lépj ki belőle! "Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halálukon vannak" (Jel 3,12). Jézus tanújának szemelt ki téged, azért foglalt le magának a keresztségben. Mondj ellent a sátánnak, mondj ellent a bűnnek és a bűnre vezető alkalomnak, és fogadj hűséget Jézus Krisztusnak, hogy a keresztség ereje kibontakozzék benned.

Milyen fantasztikus lehetőség! Egy elhatározás, egy ima Isten életét ébreszti fel benned. Egy felhúzott zsilip, és eláraszt az élet vize!

"Aki szomjazik, jöjjön. Aki kívánja az élet vizét, ingyen igyék" (Jel 22,17).

JAVASLAT

Mit jelent a tény, hogy meg vagy keresztelve? Mi az a jó hír, amelynek alapján a keresztségben részesültél? Naponta szánhatnál legalább tíz percet egy-egy ezzel kapcsolatos bibliai szöveg megfontolására, átimádkozására. A javasolt szövegek négy fő gondolat köré csoportosulnak.

1. Isten szeret téged

Evangelizálni mindenekelőtt annyit jelent, mint egyszerű, közvetlen tanúságot tenni az Atyáról, akit a Fiú nyilatkoztatott ki a Szentlélekben. Jelenti, hogy tanúságot teszünk róla: Isten az ő Fiáért szeretetébe fogadta a világot, mindent az ő megtestesült Igéjében alkotott, és minden embert meghívott az örök életre. Ez az Istenről szóló tanúságtétel sokakat elvezethet az "ismeretlen Istenhez" (v.ö. ApCsel 17,22-23), akit imádnak, anélkül, hogy őt meg tudnák nevezni, vagy akit a szív vágyakozásával keresnek, amikor fölfedezik a bálványok ürességét. Az Istenről szóló tanúságtétel akkor válik teljessé, amikor megmutatja, hogy ő, a mi Teremtőnk, nem valami tőlünk távoleső megnevezhetetlen hatalom, hanem Édesapánk. "Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk" (1Jn 3,1; v.ö. Róm 8,14-17). (Evangelii Nuntiandi 26.)

(1) Gal 4,4-7 (2) Jak 1,17-18 (3) Iz 60,1-3
(4) Mt 4,23-24 (5) 1Jn 4,7-10 (6) 1Jn 4,11-18
(7) Lk 4,16-22 (8) Zsid 1,1-4 (9) Mk 1,9-11

Imádlak, Atya-Fiú-Szentlélek, mindenható, örök, egyedül igaz Isten, egek és földek teremtője, egy a lényegben, három a személyben! Ó kimondhatatlan Szentháromság, kérlek, engedd, hogy megismerjen téged az egész világ; hogy választott néped a szívét beborító tévedések fátylát ledobja, hiszen ez akadályozza őt az igaz ismeretben; hogy a pogányok elhagyják tévedéseiket, s ne imádjanak mást, csak téged, a háromszemélyű egy igaz Istent! Vagyis azt kérem, hogy minden ember megismerjen és szeressen téged.

(Névtelen szerző imája a XIV. századból)

2. Győzelem a gonosz fölött

Az egész emberi élet, akár az egyéni, akár a közösségi élet, küzdelem, sőt drámai küzdelem a jó és a rossz, a világosság és a sötétség között. Mi több, az ember rájön, hogy a maga erejéből hathatósan vissza sem verheti a rossznak támadásait, s mindenki úgy érzi magát, mintha bilincsbe volna verve. De íme: eljön maga az Úr, hogy kiszabadítsa és megerősítse az embert, belsőleg megújítva őt, "a világ fejedelmét" pedig - aki az embert a bűn szolgaságában tartotta - "kivetve" (Jn 12,31). (Gaudium et spes 13.)

(10) ApCsel 10,37-38 (11) 1Pét 3,18-22
(12) Ef 6,10-17 (13) 1Jn 4,1-6 (14) Jel 12,7-12
(15) Lk 8,26-39 (16) Jn 12,31-36

Uram, Jézus Krisztus, bánom bűneimet. Ellene mondok a sátánnak és minden cselekedetének. Jézus, elfogadlak Uramnak és Istenemnek. Kérlek, lépj be életembe, mint személyes Megváltóm. Gyógyíts és erősíts meg engem. Tölts be engem Szentlelkeddel. Szeretni és követni foglak téged életem minden napján. (John Bertolucci imája)

3. Hitvallás

Az egyház az evangélium hirdetésével hitre és a hit megvallására szólítja fel hallgatóit, előkészíti őket a keresztségre, kiragadja a tévedés szolgaságából, beépíti őket Krisztus testébe, hogy a szeretet által beléje nőjenek egész a teljességig. Munkájának eredménye azután, hogy bárhol bármi érték található meg elhintve az emberek szívében és elméjében, vagy a népek sajátos szertartásaiban és kultúrájában, az nemcsak el nem vész, hanem rendezetté lesz, megnemesedik és tökéletesedik az Isten dicsőítésére, a sátán megszégyenítésére és az ember boldogságára. Krisztus minden tanítványa köteles vállalni a hitterjesztő tevékenységnek reá eső részét. (Lumen Gentium 17.)

(17) 1Sám 3,1-11 (18) Jn 1,1-13 (19) Mk 1,14-20
(20) Mk 5,25-34 (21) Lk 7,36-50
(22) Mt 28,16-20 (23) Tit 3,3-7
(24) Jón 3,1-10 (25) ApCsel 22,3-16

Uram, Jézus Krisztus! A te nevedben, a te erőddel ellene mondok a sátánnak, minden cselekedetének és csábításának. Megvallom hitemet az egy Istenben, a mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében. Megvallom hitemet benned, Jézus Krisztus, aki az Atya egyszülött Fia és az én Uram vagy; aki Szűz Máriától születtél, kínhalált szenvedtél, de föltámadtál a halálból, és újra eljössz ítélni élőket és holtakat. Megvallom hitemet a Szentlélekben, a katolikus Anyaszentegyházban, a szentek közösségében, a bűnök bocsánatában, a test föltámadásában és az örök életben. Ezt a hitet akarom vallani szóval és tettel, ebben akarok élni és meghalni. Segíts meg, Uram, Lelked erejével! Amen.

4. Kövesd az Urat!

Egész világosan kell elmondani azokat a követelményeket, amelyeknek vállalása önmegtagadással jár ugyan, de örömet ad, amelyeknek gyökerét Szent Pál szívesen nevezte így: "új élet" (Róm 6,4), "új teremtmény" (2Kor 5,17), "Krisztusban lenni és élni" (u.o.), "örök élet Jézus Krisztusban" (Róm 6,23); ami e világban zajló életet jelent, de az evangéliumi boldogságok szellemében, és arra van rendelve, hogy feltámadott, örökké tartó életté váljon. (Catechesi tradendae 29.)

(26) Fil 3,5-16 (27) 1Kor 10,1-13
(28) 1Tim 2,8-10 (29) 2Kor 6,14-18
(30) Róm 12,9-21 (31) Fil 2,12-18

Fogadd el, Uram, teljes szabadságomat. Fogadd el emlékezetemet, értelmemet és akaratomat, egészen. Amim csak van, te adtad nekem: most mind visszaadom és átengedem neked, hogy irányítsd tetszésed szerint. Csak azt add meg kegyelmeddel, hogy szeresselek, és elég gazdag leszek: nem kérek semmit ezen kívül. (Loyolai Szent Ignác imája)

HERBERT SCHNEIDER: S.J.:

A LÉLEKKERESZTSÉG JELENTŐSÉGE

"Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé" - mondja Pál apostol egyszerűen és radikálisan.

"Aki test szerint él, nem lehet kedves Isten előtt. Ti azonban nem test, hanem lélek szerint éltek, ha valóban Isten Lelke lakik bennetek." (Róm 8,9)

Az Apostolok Cselekedeteiben azt olvassuk, hogy Pál Efezusban olyan tanítványokkal találkozik, akikkel valami nincs rendben. Pál megkérdezi tőlük, hogy megkapták-e a Szentlelket, amikor megkeresztelkedtek. Kiderül, hogy "még azt sem tudják, van-e Szentlélek". Pál megfelelő tanításban részesíti és megkeresztelteti őket "az Úr Jézusnak nevére", majd kézrátétellel imádkozik értük - és a tanítványok megtapasztalják a Szentlélek jelenlétét és erejét, úgy, hogy más nyelveken kezdenek el szólni és prófétálnak.

Az Újszövetségben kereszténnyé lenni és keresztény létet megtapasztalni annyit jelent, mint a Szentlelket megkapni és ebből a tapasztalatból élni.

A Lélek elnyerésének erre a megtapasztalására az Újszövetségben többféle kifejezés van, többek között "Szentlélekkel megkeresztelteti", ami a "Lélekkeresztség" kifejezésre rövidítve írja körül a karizmatikus megújulás központi tapasztalatát. Katolikus karizmatikus megújulás nincs Lélekkeresztség nélkül, mert minden ebből a megtapasztalásból vezethető le.

Ez az irás magyarázatot kíván adni arra nézve, hogy mit értünk "Lélekkeresztség" alatt. Ehhez mindenekelőtt a "Lélekkeresztség" szó történetét szeretném vázolni, majd azokat a legfontosabb tapasztalatokat ismertetni, amelyekről az Újszövetség a Lélekkeresztséggel kapcsolatosan beszél. Végezetül pedig a Lélekkeresztségnek a katolikus karizmatikus megújulásban történő megtapasztalásáról számolok be röviden.

Mindazoknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy ez a kis füzet megjelenhessék, többek között az Insbruckban működő imacsoport tagjainak, akik Isten iránti szeretetükkel, imáikkal nagy segítségemre voltak, köszönetemet szeretném kifejezni.

I. A LÉLEKKERESZTSÉG SZÓ TÖRTÉNETE

1. A "Lélekkeresztség" fogalma és azzal rokonértelmű fogalmak az Újszövetségben.

A "Lélekkeresztség" szó az Újszövetségben betűszerint nem fordul elő. Az elnevezés ennek ellenére az Újszövetségből származik és egy meghatározott tapasztalat jelölésére szolgál.

Keresztelő János jövendöli:

"Utánam jön az, aki hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy lehajoljak és megoldjam saruszíját, én vízzel keresztellek titeket, Ő azonban Szentlélekkel fog keresztelni." (Mk 1,7-8)

Jánosnak ezt a próféciáját az Apostolok Cselekedeteinek könyve Jézus ajkára adja. Azt olvashatjuk az első fejezetben, hogy Jézus azt mondja, ne távozzanak el Jeruzsálemből, hanem várjanak az Atya igéretére.

"Erről hallottatok tőlem, mondta: János csak vízzel keresztelt, ti azonban néhány nap múlva Szentlélekkel keresztelkedtek meg." (Ap.Csel 1,5)

Jézus ezt az igéretet megismétli és kibővíti a 8. versben: "Mikor a Szentlélek leszáll rátok, erőben részesültök, úgy hogy tanúságot tesztek majd rólam". (Vö. Lk 24,49 is)

"Én pedig elküldöm rátok Atyám megigért ajándékát. Maradjatok a városban, amíg erő nem tölt el a magasságból titeket." (Lk. 24,49)

Az Apostolok Cselekedeteiben a Lélekkeresztségnek ugyanarra az eseményére még számos kifejezést és körülírást találunk: "Szentlélekkel megtelni."

"Valamennyien eltelték Szentlélekkel és különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy amint a Szentlélek szólásra indította őket." (Ap.Csel. 2,4)

Péter Joelt idézi: "Szétárasztom minden emberre Lelkemet." (2,17)

"Miután fölszállt az Isten jobbjára, elnyerte az Atyától, majd pedig kiárasztotta a megigért Szentlelket." (Ap.Csel 2,33)

"...elnyeritek a Szentlélek ajándékát." (Ap.Csel 2,38)

"A Szentlélek leszállt mindazokra, akik a beszédet hallgatták." (Ap.Csel 10,44; 11,15)

"A Szentlélek ajándéka a pogányokra is kiárad." (Ap.Csel 10,45)

"Nekik éppen úgy megadta a Szentlelket, mint nekünk." (Ap.Csel 15,8)

"János vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni." (Ap.Csel 11,17)

A karizmatikus megújulásban Lélekkeresztségen azt a tapasztalatot értjük, amelyet az Újszövetség ezekkel a változatos kifejezésekkel ír körül.

2. A megszentelődési mozgalom

Az egyháztörténelemben a "Lélekkeresztség" fogalommal és tapasztalattal elsőízben John Wesleynél (1703-1791), a metodista egyház alapítójánál találkozunk (1738).

Ezt a megtapasztalást "második áldásnak", illetve a teljes megszentelődés tapasztalatának is nevezték.

Ilyen ébredési prédikátor volt pl. Charles Finney (1792- 1876) és Asa Mahan (1799-1875). Tanulságos ezekről a vallásos tapasztalatokról a beszámolókat áttanulmányozni, kezdve a múlt század ébredési prédikátoraitól egészen a katolikus karizmatikus megújulásig. Mindegyiknél azzal a tapasztalattal találkozhatunk, amellyel már Wesleynél is találkoztunk: Isten egészen személyesen szeret engem. Ez a szeretet azt mondja, hogy Isten elfogad engem úgy amint vagyok, hogy Isten az én bűneimet megbocsátotta, és én valóságosan Atyámnak szólíthatom őt. Nem pillanatnyi, vallásos fennkölt érzésről van szó. Isten olyan új kapcsolatba emel fel engem, amely tartós és soha nem múlik el. Istennek ez a megtapasztalt szeretete elszánt, bátor és teljes odaadásra ösztönöz Jézusért és az Ő Egyházáért. Isten szeretete szabaddá tesz és ez a szabadság azokban az ajándékokban válik láthatóvá, amelyeket Isten az Egyház szolgálatára ad. Erre a második szempontra, annak megtapasztalására, hogy Isten hitbizonyosságot ajándékozott nekem és Jézus ügyéért teljes meggyőződéssel odaszánhatom magam, a megszentelődési prédikátoroktól kezdve a katolikus karizmatikus megújulásig, minden időben nagy súlyt helyeztek: "A keresztény a Lélekkeresztségben kapja meg az Egyház szolgálatához szükséges erőt".

Egy mai beszámoló a katolikus karizmatikus megújulási mozgalomból a Lélek által történő megújulást hangsúlyozza: "Örömöm határtalan volt. Szabadnak, tisztának, új embernek, s a Szentlélek által teljesen betöltve éreztem magam. Nem ajándékot kértem Istentől, csak az volt a vágyam, hogy Isten betöltsön engem az Ő Szentlelkével... Amikor megszólaltam, csak ennyit tudtam mondani: Dicsérjétek Istent mindörökké és adjatok hálát Neki!"

Wesley a belső megszentelődésre helyezi a hangsúlyt. A megszentelődési prédikátorok ezzel szemben az isteni erő elnyerésének fontosságát hangsúlyozzák, s azt a "lelkek" megmentése érdekében elengedhetetlenül szükségesnek tarják, úgy a szószéken, mint a társadalomban; szerintük ez a tapasztalat az alapfeltétele annak, hogy a hívő ember Krisztus szolgájaként jó gyümölcsöt teremjen a világban.

3. A klasszikus pünkösdi mozgalom

Charles F. Parham, metodista prédikátor, a századfordulón Topekában (Kansas) bibliaiskolát alapított. Tanítási módszere azon alapult, hogy a hallgatóknak kérdéseket tett fel, amelyekre a választ közösen keresték meg az Ó- és Újszövetségben. Az a kérdés, amely a pünkösdi mozgalmat életre hívta, így hangzott: Miről ismerhető fel a valódi Lélekkeresztség? A választ az Apostolok Cselekedeteiben találták meg: A valódi Lélekkeresztség bizonyítéka a nyelvekenszólás (glosszolália) (Lásd: Ap.Csel. 2,4; 10,44-46; 19,6).

Parham és a bibliaiskola hallgatói azonban nem elégedtek meg a kérdés elméleti tisztázásával. Az egyik hallgató, névszerint: Agnes Ozman, 1901. január 1-én arra kérte Parhamt, hogy imádkozzon kézrátétellel a Lélekkeresztségéért. Agnesnek ekkor vallási tapasztalatban volt része és megkapta a nyelvekenszólás ajándékát. A bibliaiskolában hamarosan mindenki elnyerte a Lélekkeresztséget, és így keletkezett az a mozgalom, amely azután a William Seymour vezetése alatt álló, Los Angelesben (Kalifornia), az Azusa Street-en működő kis ébredési csoport által, 1906. április 9-től kezdődően terjedt el az egész világon. A mozgalom "pünkösdi mozgalom" néven vált ismertté, mivel azt tanította, hogy a tanítványok pünkösdi tapasztalata normatív tapasztalat minden egyes keresztény gyülekezet számára.

Ebben az összefüggésben a Lélekkeresztség a belső megszentelődést és Isten erejének, Isten Szentlelkének elnyerését jelenti. A Lélekkeresztséget, ha az valódi, mindig a nyelvekenszólás kíséri. A legtöbb pünkösdi

egyház még ma is ezt tanítja. De a Lélek többi ajándéka is, mint pl. a nyelvekenszólás értelmezése, a próféták, gyógyítás, bölcsességnek és tudománynak beszéde stb., mind a keresztény közösség "tartozéka" és megtapasztalható a pünkösdi istentiszteleteken.

A pünkösdi csoportokat egyházaik nem fogadták el és ez szakadásokhoz vezetett. Önálló keresztény csoportok keletkeztek, melyeknek hitéletére a Lélekkeresztség tapasztalata (általában a megtérést követő második vagy harmadik áldásként értelmezve) és a karizmatikus ajándékok megnyilvánulása jellemző.

4. Karizmatikus megújulás az evangélikus egyházban

Az ötvenes évek közepén a különböző protestáns egyházakban olyan csoportok alakultak, amelyekben a keresztények megtapasztalták Isten Szentlelkének erejét, úgy, hogy kézrátétellel imádkoztak értük, amint az a pünkösdi egyházakban már régóta szokásos. A Szentléleknek és a Szentlélek ajándékainak ezen megtapasztalása alapján az így alakult csoportok karizmatikus imacsoportoknak nevezik magukat.

A "Lélekkeresztség" itt is Isten szeretetének megtapasztalását és a Lélek ajándékainak a gyülekezet szolgálata céljából történő elnyerését jelenti. Mivel azonban Isten az Ő Szentlelkét már a keresztségben, illetve a megtéréskor megadta, a "Lélekkeresztség" kifejezés ezekben a karizmatikus csoportokban nem második üdvtapasztalatot jelent, hanem a keresztségben elnyert kegyelem megelevenedését.

A nyelvekenszólás adománya a Lélekkeresztség kísérőjelensége lehet, de el is maradhat. Más szóval: A teológiai reflexió ezen egyházak keresztségének megértéséből indul ki és abból próbálja a Szentlélek megtapasztalását levezetni és integrálni. Ezek a karizmatikus csoportok a nyelvekenszólás adományának, mint a valódi Lélekkeresztség egyetlen ismertetőjelének fontosságát is relativizálják.

5. A katolikus karizmatikus megújulás

1967-ben a karizmatikus mozgalom a katolikus egyházat is elérte. És itt is a Szentlélek erejének és Isten szeretetének megtapasztalása áll a középpontban. Általában a katolikus karizmatikus mozgalom is a keresztségben és bérmálásban elnyert kegyelem megelevenedéséről beszél. A teológiai reflexió itt is Istennek a keresztség és a bérmálás szentségeiben megtapasztalt szeretetéből indul ki, majd megpróbálja ezt a tapasztalatot ebből az irányból megvilágosítani és a teljes keresztény életbe besorolni. A nyelvekenszólás a Lélekkeresztség normál, de nem egyetlen kísérőjelensége. A Lélekkeresztség valódiságának végezetül nem egy bizonyos karizmatikus ajándék a bizonyítéka, hanem az az élet, amely Isten és a felebarát szeretetéről tanúskodik.

6. Összefoglalás

A "Lélekkeresztség" szó Isten átalakító és újjáteremtő szeretetének megtapasztalását írja körül, amely szeretet egyidejüleg az az erő, mely az embert az egyház szolgálatára képessé teszi. Ez a tapasztalat minden egyes csoportnál azonos, kezdve a megszentelődési mozgalomtól, egészen a katolikus karizmatikus mozgalomig. S ide tartozik annak belátása is, hogy a Szentlélek megtapasztalása és a keresztény lét összetartoznak. A klasszikus pünkösdi egyházaknál a Lélekkeresztség a keresztséget követő második üdvtapasztalatot jelenti, amelyet gyakran egyszerű megtérési szertartásként értelmeznek. E tapasztalat valódiságának a nyelvekenszólás a bizonyítéka. A protestáns karizmatikus csoportokon és a katolikus egyházon belül a Lélek azon adományainak megelevenedéséről beszélnek, amelyeket Isten a keresztségben ajándékozott a keresztényeknek.

Itt tehát nem is annyira a második üdvtapasztalatról, mint inkább megújulásról van szó.

II. A LÉLEKKERESZTSÉG TAPASZTALATA AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

Melyik az a tapasztalat, amelyet az Újszövetség a "Szentlélekkel megkereszteltetni" kifejezéssel ír körül?

1. Lélekkeresztség Jeruzsálemben

Keresztelő János próféciája: "Ő, a Megváltó, Szentlélekkel keresztel benneteket",...

"Én a bűnbánat jeléül csak vízzel keresztellek titeket. De az, aki utánam jön, hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy saruit hordozzam. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog megkeresztelni titeket." (Mt 3,11)

"Utánam jön az, aki hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy lehajoljak és megoldjam a saruszíját. Én vízzel keresztellek titeket, Ő azonban Szentlélekkel fog megkeresztelni." (Mk 1,7-8)

"Én csak vízzel keresztellek titeket. De eljön az, aki hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy saruszíját megoldjam. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog megkeresztelni titeket." (Lk 3,16)

... első ízben a pünkösdi esemény alkalmával Jeruzsálemben teljesedett be.

a. A pünkösdi esemény

Lukács az Apostolok Cselekedeteinek 2. fejezetében így tudósít az eseményről, miután leírja a Lélek tüzes nyelvek alakjában történő megjelenését: "Valamennyien elteltek Szentlélekkel és különféle nyelveken kezdtek beszélni, amint a Lélek szólásra indította őket." Az apostolok "Istennek hatalmas tetteit" be-

szélték el más nyelveken. Istennek ezen hatalmas tettei nem mások, mint amit Ő Jézusban és Jézus által cselekedett, amint azt Péter ezt követően magyarázza. Az apostoloknak kivétel nélkül ugyanabban a tapasztalatban van részük, és ez a tapasztalat abban nyilvánul meg, hogy minden szégyen és félelem nélkül elkezdik az összegyűlt nép előtt Istent dicsérni és magasztalni mindazért, amit Jézus által tett. (2,14)

b. A pünkösdi esemény értelmezése

Az esemény a körülállók számára nem egyértelmű. Egyesek ezt mondják: "Halljuk őket Istennek hatalmas tetteit beszélni"; mások pedig így szólnak: "Édes bortól részegedtek meg." Ekkor előlép Péter és megmagyarázza az eseményt.

Lukács ezt úgy írja le, hogy Péter "szól" a jelenlévőkhöz, Lukács tehát ugyanazt a szót használja Péter beszédére, mint a "nyelveken" való beszédre. Mindkettőt tehát, a dicsőítést és az örömüzenet hirdetését is ugyanaz a Lélek műveli.

A Lélekkeresztség az igehirdetés adományában ugyanúgy megnyilvánul, mint a dicsőítés adományában.

Péter prédikációjában három fontos kijelentést tesz:

1. A tanítványok vallási (hitbeli) tapasztalatával megkezdődött az az idő, amelyben Izraelnek minden - Isten utáni - vágyakozása teljesül. Ettől az időtől kezdve Isten valóban Immánuel, olyan Isten, aki velünk van. A Szentlélek ajándékának ezen eseménye által felvirradt az "üdvösség ideje", megkezdődtek az "utolsó napok" és az igaz Izrael keletkezőben van. Péter a pünkösdi esemény megmagyarázására Joel próféta szavait idézi, aki a Szentlélek és a prófétaság ajándékát a végső idők jeleként minden keresztény számára megígéri.

Lukács tulajdonképpen már ugyanezt elmondta a Szentlélek eljövetelének leírásával. Pünkösd ünnepén az akkori papi körök a Sinai hegyen kötött szövetség ünnepét ünnepelték. A sebesen zúgó szél zendülése, a tüzes nyelvek, stb., arra emlékeztetnek, amint Isten a törvényhozás idején megjelent a Sinai hegyen és arra, amint az idők végezetén ismét megjelenik. Ha Isten megjelenik, a föld mélységeiben megrendül. A leírás részleteiben tehát ezt közli: Most teljesíti Isten igéreteit, most köti meg az új szövetséget az emberrel és most alapítja meg az Új Izraelt.

2. Jézus Úr és Messiás, éppen az a Jézus, "akit ti megfeszítettetek."

"Tudja meg tehát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Messiássá tette azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek." (Ap.Csel. 2,36)

Isten feltámasztotta Őt a halálból, felmagasztalta Őt és a megígért Szentlelket néki adta, akit Jézus továbbajándékozott a tanítványoknak.

"Ezt a Jézust támasztotta föl az Isten: ennek mi mindannyian tanúi vagyunk. Miután tehát fölszállt az Isten jobbjára, elnyerte az Atyától, majd pedig kiárasztotta a megígért Szentlelket." (Ap.Csel. 2,32-33)

Az üdvösség ideje és az üdvösség idejének adománya, a Szentlélek, az Úr Jézus Krisztus ajándéka. Egyedül általa nyerjük el az üdvösség ajándékát.

3. "Tartsatok bűnbánatot, felelte Péter, és keresztelkedjék meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára. Ezzel elnyeritek a Szentlélek ajándékát. Az ígéret (Joel prófétáé) ugyanis nektek és gyermekeiteknek szól, valamint azoknak, akik távol vannak ugyan, de akiket meghív magához Urunk Istenünk." (Ap.Csel. 2,38-39)

Péter világosan kijelenti, hogy a Szentlélek ajándéka, a tanítványok vallási (hitbéli) tapasztalata, aminek a jelenlévő emberek mind tanúi lehettek, nemcsak az ő számukra van, hanem minden ember számára, aki Jézushoz fordul, Őt Úrnak és Megváltónak elfogadja és megvallja, azaz magát neki kiszolgáltatja és a keresztség nyilvános tettével ezt tanúsítja.

c. A Szentlélekkel keresztelt hívők közössége

Háromezer ember elfogadja Isten Szavát, megkeresztelkedik és csatlakozik a gyülekezethez. Az ige szenvedő alakja arra utal, hogy itt egyedül Isten az, aki cselekszik. A gyülekezetet az apostolok tanításával szembeni engedelmesség jellemzi. Az engedelmesség szó helyett a hit szót is használhatnánk: a tanítványok hisznek és bíznak abban, hogy Isten szól hozzájuk, és hogy Isten az, aki a gyülekezet előljárói által vezeti őket. A tanítványok egymáshoz hűségesek, megosztják egymással mindenüket és együtt imádkoznak. A gyülekezetben öröm uralkodik, és a gyülekezet napról-napra növekszik. A Lélek elnyerése nyilvánvalóvá válik és az imádkoznitudásban, az egymáshoz való hűségben és szeretetben, s az Isten Igéjéhez (melynek közvetítői az apostolok) való hűségben tapasztalható meg. Isten a gyülekezet hitét csodákkal és növekedéssel igazolja (lásd ehhez a gyülekezettel kapcsolatos további leírásokat, amelyek - mint itt is - mindig a Szentléleknek valamely kinyilatkoztatása után következnek: Ap.Csel. 4,32-35; 5,12-16).

A tanítványok beteljesednek Szentlélekkel, dicsőítik Istent és bátran hírdetik minden ember előtt Istennek hatalmas tetteit. A Szentlélek betölti őket és Isten dicsőítésének képességét ajándékozza nekik. Ők tudják: Jézus Megváltó és Úr, félelem nélkül hírdetik Isten üdvözítő tettét minden ember előtt; a Lélek megajándékozza őket azzal a képességgel, hogy Jézus Krisztus örömüzenetét tekintéllyel hirdessék. Az imádság ajándéka által, az örömüzenet hirdetése által, Jézus Krisztus és egymás iránti szeretetük és hűségük által a Szentlélek közösséget ajándékoz nekik. S a közösség által Isten gyógyulást, szabadulást, röviden: életet ad. Az Apostolok Cselekedeteinek 2. fejezete így írja le

mit jelent kereszténynek lenni, vagyis így írja le a Lélekkeresztséget és annak megtapasztalását.

2. Lélekkeresztség Cezáreában, Szamáriában és Efezusban

Az Ap.Csel. 10,1-11; 18-ban, Lukács az első olyan Lélekkeresztségről ír, amelyet egy pogány házában tapasztalnak meg. Pétert Cezáreában behívják Kornélius házába és Péter hirdeti az örömüzenetet, hogy Jézus meghalt a mi bűneinkért, és feltámadott, s hogy mindenki, aki Jézusban hisz, bocsánatot nyer.

A prédikáció alatt mindazokra, akik ezeket a szavakat hallják, leszáll a Szentlélek, és mindannyian nyelveken imádkozva magasztalják Istent. A pogányok ugyanazt az ajándékot kapják, mint az apostolok: együtt és nyilvánosan tudják magasztalni és dicsérni Istent. Majd megkeresztelkednek Jézus nevére.

A történet a pogánymissziót igazolja. Isten a pogányoknak ugyanazt a Lelket adja, mint a zsidóknak, tehát be kell őket fogadni a közösségbe, anélkül, hogy bármiféle külön feltételt szabhatnának ki rájuk, pl. a zsidó vallásra való előzetes áttérést. Ez a magyarázat arra, hogy Isten itt a Szentlelket a vízkeresztség előtt adja meg. Így ez a történet nem képez kivételt az Ap.Csel. 2,38 alatt kijelölt út alól.

"Tartsatok bűnbánatot, felelte Péter és keresztelkedjetek meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára. Ezzel elnyeritek a Szentlélek ajándékát." (Ap.Csel. 2,38)

Miután Kornélius és egész házanépe elnyerte a Szentlelket és megkeresztelkedett, Péter visszatér Jeruzsálembe, ahol magyarázatot kell adnia egyházának a pogányokkal szembeni viselkedéséről. Péter így számol be a történtekről:

"Azután alighogy beszélni kezdtem, leszállt rájuk a Szentlélek, akár csak ránk először." (Ap.Csel. 11,15)

Kornélius tapasztalata tehát egyezik az apostolok pünkösdi tapasztalatával, Péter mindenesetre így gondolja. Majd így folytatja:

"Ekkor eszembe jutott az Úr mondása, melyben így szólt: János vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni." (Ap.Csel. 11,16)

Az Ap.Csel. 8,14-19-ben a Lélekkeresztségnek egy további leírásával találkozunk. Az üldözések következtében az apostolok Samáriába mennek. Kezeiket a megkeresztelt szamáriaiakra helyezik és imádkoznak értük, és a szamáriaiak elnyerik a Szentlelket. Bár ez itt kifejezetten nincs leírva, megtapasztalható eseményről lehetett szó, mivel Simon, a mágus, pénzt ajánl fel azért a képességért, hogy a Szentlelket közvetíthesse.

Az efezusi eseményről már a bevezetésben is szó volt: Pál olyan "kereszténnyekkel" találkozik, akiknél jelentős hiányosságot fedez fel. Ezeknek a kereszténnyeknek a Szentlélek létezéséről mégcsak tudomásuk sincs. Ők csak János bűnbánati keresztségére lettek megkeresztelve. Pál felvilágosítja, majd megkereszteli őket, kezeit rájuk helyezi, és ők elnyerik a Szentlelket és azzal a dicséret és a prófétálás ajándékát.

"Apolló korintusi tartózkodása idején Pál a felső tartományokon áthaladva Efezusba érkezik. Itt néhány tanítványra talált. Megkaptátok a Szentlelket megtérésetek után - kérdezte tőlük. Még csak azt sem hallottuk, felelték azok, hogy van-e Szentlélek. Erre megkérdezte: Mivel keresztelkedtetek meg akkor? János keresztségével, válaszolták. János a bűnbánat keresztségével keresztelt, magyarázta ekkor Pál, a népet meg arra bíztatta, hogy higgyenek abban, aki ő utána jön, vagyis Jézusban. Ennek hallatára megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevében. Mikor pedig Pál rájuk tette kezét, leszállt rájuk a Szentlélek, nyelveken kezdtek beszélni és prófétáltak. Ezek az emberek együttvéve mintegy tizenketten voltak." (Ap.Csel. 19,1-7)

3. A Lélekkeresztség, illetve annak megfelelője a páli levelekben

Pál nem ír le Lélekkeresztségeket olyan formában, amint azokkal az Apotolok Cselekedeteiben találkozhatunk. Ő a kereszténnyé válás élményére, tehát a keresztség eseményére különböző összefüggésekben nyúl vissza:

A Szentlélek elnyerésének tapasztalata motiválja a keresztény erkölcsi cselekvést (Lásd: Thess. 4,1-8; 1.Kor. 6,1-11; Ef. 4,4-6; 30) és alapozza meg reménységünket és egységünket (Lásd: Ef. 4,4-6; Róm. 5,5; 2.Kor. 5,5; Ef. 1,13-14 stb.).

Pál az egyes ember Jézus Krisztus melletti döntésére helyezi a hangsúlyt, míg az Apostolok Cselekedetei mindent inkább a gyülekezet szempontjából tárgyal.

a. A szeretet - az alapvető karizma

"A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által." (Róm. 5,5)

A Róm. 5,1-11-ig Isten jóságának ajándékait dicsőíti. Az 5. vers képezi a középpontot.

Ez az ige nemcsak annyit jelent számunkra, hogy jobban tudatosul bennünk az, hogy Isten szeret bennünket; hanem annak megtapasztalásában, hogy Isten az ő irántunk való szeretetének tagadhatatlan biztosítékát nekünk ajándékozza, ez a szeretet egész életünk központi indítékává válik. Reménységünk alapja annak a megtapasztalása, hogy Isten szeretete mire képes, vagyis, hogy reménységünk mögött maga Isten áll. A mi reménységünk valóságos az ő szeretetének és Szentlelkének megtapasztalása által. Így tehát az első és alapvető karizma a szeretet.

b. A Lélek istengyermekséggel ajándékoz meg bennünket

"Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldte Fiának Lelkét szívünkbe, aki ezt kiáltja: Abba, Atya!" (Gal. 4,6)

"Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét félelemben éljetek, hanem a fogadott fiúság lelkét kaptátok, melyben azt kiáltjuk: Abba, Atya!" (Róm. 8,15)

"Gyöngeségünkben segítségünkre van a Lélek is, mert nem tudjuk, hogyan imádkozzunk helyesen. A Lélek azonban maga könyörög helyettünk szavakba nem foglalható sóhajtásokkal." (Róm. 8,26)

"Aki vizsgálja a szíveket, tudja, hogy mit kíván a Lélek, mert Isten tetszése szerint jár közben a szentekért." (Róm. 8,27)

A Gal. 4,6-ban Pál a kereszténnyé válásnak ugyanazt a tapasztalatát írja le a fiúság képében. "A Fiú Lelke" maga Jézus, az ő jelenlétének hatalmában, ami az emberek szívét megragadja és újjáteremti. A Szentlélek ajándékának eredménye az ima-kiáltás: "Abba, Atya". Az imádság ajándéka ezt az új létet megtapasztalhatóvá teszi. Ahogyan az "Abba" szó Jézus ajkán az ő Istenhez való viszonyát, az ő feltétlen odaadását teszi érzékelhetővé, ugyanúgy történik ez annál az embernél is, aki Jézus által Istennek ajándékozta magát: Imádsága kifejezésre juttatása fiúként való elfogadottságának. A 7. versben egyesszám második személyben olvasható: "azért nem vagy többé szolga, hanem fiú", ami azt fejezi ki, hogy a Lélek ajándékánál minden egyes, kereszténnyé váló ember tapasztalatáról van szó és nemcsak a gyülekezet kollektív tapasztalatáról.

A Róm. 8,15 ugyanazt mondja, mint a Gal. 4,6. Csak Isten Lelke tehet képessé arra, hogy Isten akarata szerint éljünk és Isten Lelke határozza meg, ki a fiú és ki nem az. A fiúság Lelke Isten szeretetének körülírása, amely szeretet kitöltetett a mi szívünkbe (Lásd: Róm. 5,5). A Szentlélek bizonysága és az "Atya" imakiáltás az érzékelhető, mégis mélységesen belső tapasztalata a Szentlélek által megérintett szívünkben annak, hogy Isten, az Atya, szeret bennünket, és hogy az ő szeretetében magunk is szerető emberekké válunk. Ez a keresztény élet alaptapasztalata: Isten, az Atya, azzal a szeretettel szeret bennünket, amelyet a szívünkbe helyezett és amely szeretet ezért a sajátunkká vált.

A Róm. 8,26-27 bizonyos értelemben a fejezet egész argumentációjának tetőpontja. Kereszténynek lenni annyit jelent, mint a Szentlelket bírni (8,1-11, főként a 9. vers). Az istengyermekséget a szolgaságtól éppen a fiúság Lelke különbözteti meg (8,12-16).

Maga a Lélek tesz képessé bennünket az imádságra és a közösségre (8,26-27). Az ember maga elvileg nem képes imádkozni (27. vers). A Lélek által történő imádság (26. és 27. vers) megfelel a 15. versben említett Abba-kiáltásnak. Ez a fiúság jele. Itt a keresztény lét egészéről van szó. A Lélek által történő imádság az egész közösségért és minden egyes emberért szóló imádság (Róm. 8,15; Gal. 4,6). Ez a megváltott és megigazult ember, a fiú imádsága.

4. Összefoglalás

Az Apostolok Cselekedeteiben a Lélekkeresztség a kereszténnyé válást és a szentek közösségébe való beépülést jelenti. Itt egyedül Isten cselekszik a megdicsőült Úr és Megváltó Jézus által, aki Szentlelkét mindazokra kitölti, akik életüket teljes bizalommal átadják Jézusnak és ezt nyilvánosan és valóságosan kifejezésre juttatják a Jézus nevére való keresztségben. Hogy ez az önátadás valódi és hiteles, az a Szentlélek ajándékában mutatkozik meg. Jézus Lelke megajándékoz bennünket a hitvallásunk megéléséhez szükséges bátorsággal, elsősorban Isten nyilvános és közös dicséretében, másodsorban Jézus örömüzenetének hirdetésében, de az egymáshoz való hűségben és szeretetben is. A Szentlélek ajándékainak megnyilvánulása a bizonyíték az ősegyház számára - amint azt az Apostolok Cselekedeteiben olvashatjuk -, hogy valóban ez Jézus Krisztus egyháza.

Pál apostol számára is a Szentlélek ajándéka jelenti a keresztény alaptapasztalatot, és azt Isten annak adja meg, aki teljes bizalommal átadja életét Istennek Jézus Krisztus által és erről a Jézus nevére való keresztségben tanúságot tesz. A kereszténnyé válásnak az az útja, amely az Ap.Csel. 2,38-ban áll, Pál apostolnál is mindenütt feltétel. Pál az "Apostolok Cselekedetei"-nél is jobban hangsúlyozza azt, hogy a Szentlélek ajándéka az egyes ember keresztény életének alapja. Ezt természetesen Pál sem vonatkoztatja el a keresztény gyülekezettől.

A Szentlélek ajándéka Istennek azt a megtapasztalt szeretetét jelenti, amely az egész további életet hordozza és motiválja. Pál ennek a tapasztalatnak a leírására a "megigazulás" kifejezést is használja, ami annak megtapasztalását jelenti, hogy Isten szeret és elfogadott engem, s használja továbbá ismét a "fiúság" képét is. Itt, mint az Újszövetségben mindenütt, valóságos tapasztalatról van szó, olyasmiről, amit érzékelhetek, láthatok, hallhatok, érezhetek és nem csupán valamiféle eszméről. Az az ember, akit Isten szeretete, a fiúság Lelke megragadott, csak dicsőíteni tudja Istent, csak hálaadással tud Isten elé járulni, vagyis páli rövidítéssel szólva így kiált: "Abba, Atyám!" És ez a szó mindent magában foglal, amit egy ember Isten iránt érezhet és kimondani képes.

Ebben a tanulmányban természetesen nem tudunk az Újszövetségben előforduló minden olyan igehellyel foglalkozni, amely a Lélekkeresztség tapasztalatát írja le. Egy dologban azonban bizonyosak lehetünk, a Lélekkeresztség kereszténnyé válást jelent és magának a keresztségi eseménynek a lényege. A Lélek adománya

nem kiegészítő tapasztalat olyan valaki számára, aki már keresztény. Az Újszövetség nem második áldásról, későbbi megszentelődési tapasztalatról vagy a szolgálatra való képesség elnyeréséről beszél. Valaki az Evangéium hallása által hívővé lesz, Jézusnak ajándékozza magát, ezt a keresztséggel bizonyítja és elnyeri a Szentlélek ajándékát. Erről tanúskodik az Újszövetség.

III. A LÉLEKKERESZTSÉG TAPASZTALATA A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁSBAN

Az Újszövetség számos kifejezést, képet hasonlatot használ a Szentlélek ajándékának leírására. Ilyen kifejezés többek között a "Szentlélekkel megkeresztelteti" kifejezés. A Lélekkeresztség tapasztalatát az Újszövetségben Isten dicsőítésének és magasztalásának ajándéka kíséri, konkrétan a nyelvekenszólás adománya vagy az Abba-kiáltás (az Atya szólítása) által. Szentlélekkel megkeresztelteti, vagyis kereszténnyé válni, az Újszövetségben mindig látható és hallható, tehát megtapasztalható dolgot jelent. A keresztény olyan ember, akit Isten megajándékozott Szentlelkével.

A karizmatikus megújulásban a Lélekkeresztség kifejezés jelentése nem ugyanaz, mint az Újszövetségben. Itt olyan keresztényekről van szó, akik részesülni szeretnének a Lélekkeresztségben, tehát olyan emberekről, akiket Isten gyermekeivé fogadott, akiknek a Szentlelket már szívükbe ültette. A Lélekkeresztség jelentése itt a következő: először kérő imádság, közbenjáró ima szükséges, hogy a Szentlélek, akit Isten a keresztség és a bérmálás szentségében már odaajándékozott, elevenedjen meg abban a személyben és formálja át azt a személyt, akiért imádkoznak, Krisztus hasonlatosságára. Másodszor a "Lélekkeresztség" kifejezés a kérő imádság megtapasztalható következményeit jelenti, melyek: Isten szeretete és jelenléte; öröm és békesség, az imádság ajándéka, a Szentírás szeretete, bátorság a tanúságtételhez és az egyházban való szolgálat képessége. Itt tehát a keresztségi esemény megújulásáról van szó.

Miért van megújulásra szükség? Az ősegyház idejében felnőtt emberek jutottak hitre. Ők értelmük teljes birtokában jutottak el arra a döntésre, hogy életüket Jézusnak átadják. Hozzájuk olyan gyülekezet által jutott el az örömüzenet, amely a Feltámadott jelenlétének megtapasztalásából élt. Ők a gyülekezettel való kapcsolatból tudták, mit jelent kereszténynek lenni, hogyan teremti újjá Isten az embert a Szentlélek által, és bíztak abban, hogy amit Isten testvéreikben megcselekedett, azt elvégzi bennük is. Ez ma gyakran egészen másképp van. Bennünket mindannyiunkat gyermekkorunkban kereszteltek meg, és igen gyakran sem családunkban, sem pedig a hitoktatásban nem vezettek el arra a valóságos és személyes döntésre, hogy Jézus Krisztust személyes Megváltónknak és Urunknak elfogadjuk. Gyakran hiányzik a kapcsolat egy élő keresztény közösséggel is. Senki és semmi más nem ajándékozhatja nekünk Isten szeretetét, csak Jézus, és az ő szeretete csak akkor tud bennem élővé válni, csak akkor képes engem átformálni, vagyis a keresztségben kapott kegyelem, a Lélekkeresztségem csak akkor tud megújulni, ha teljes hittel átadom magam Jézusnak.

A gyakorlatban a karizmatikus imacsoportban ez a megújulás úgy történik, hogy az újonnan jöttek beszélgetés, imádság és egyszerűen a keresztény közösség által személyes hitre jutnak és elfogadják Jézust Uruknak és Megváltójuknak (vagy elvégzik a 8 hetes Szentlélek-szemináriumot).

Életüket, múltjukat és jövőjüket Jézusnak adják és kérik, hogy töltse be őket Szentlelkével és tegye őket képessé az egyház szolgálatára. Kérik testvéreiket, hogy imádkozzanak velük és értük, hogy mindaz, amit az Úr a keresztségben és bérmálásban nekik ajándékozott, életre keljen, vagyis hogy teljes valójukban keresztények lehessenek. Az imaközösség azután imádkozik ezekért a testvérekért, többnyire a kézrátétel gesztusával. Ez a régi imagesztus fejezi ki az összetartozást azzal a testvérrel, akiért a közösség imádkozik; konkrét módon kifejezésre juttatja azt, hogy a testvéri közösség az illető személyt az Istenhez vezető úton elkíséri, segíti és támogatja.

Isten nem tesz kivételt. Mindenki teljes bizalommal jöhet hozzá és kérheti a Szentlélekben való megújulást. Isten senkit sem utasít el (Lk. 11,13). A Szentlélek megtapasztalása nincs bizonyos csoporthoz vagy szertartáshoz kötve. Ennek ellenére az a tapasztalatunk, hogy Jézus Krisztus - mint keresztényeket - általában egy keresztény közösséggel való kapcsolatban, egy keresztény közösségben újít meg bennünket. A Szentlélek ajándéka lényegében az egyházért van. Aki Istent Atyának szólítja, annak a másik keresztényt testvérnek kell szólítania. A kisközösségre szükség van, hogy keresztény életünkben növekedjünk és egyre érettebbé váljunk.

Összefoglalás

A Lélekkeresztség tapasztalata semmi esetre sem olyan tapasztalat, amely a kereszténység színe-java vagy kiváltságosok kis csoportja vagy éppen rajongó keresztények számára adatott. A Szentlélek ajándékát mindenki megkaphatja, aki teljes bizalommal és szeretettel Jézusnak adja magát és Őt élete Urának vallja. A Lélekkeresztség nem mást jelent, mint Pál imájának teljesülését megtapasztalni saját magunkon:

"Ezért térdet hajtok (Urunk Jézus Krisztus) Atyja előtt, akitől minden közösség származik mennyben és földön. Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Lelke által megerősödjetek belső emberré, hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben, s ti gyö-

keret verjetek és alapot vessetek a szeretetben. Akkor majd föl tudjátok fogni az összes szentekkel együtt, mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység, megismeritek Krisztusnak minden ismeretet fölülmúló szeretetét és beteltek Isten egész teljességével."

(Ef. 3,14-19)

A karizmatikus megújulás mint válasz a mai ember vágyára

A mai világot egy új vágy hulláma járja át. Az ember valóban értelmes élet után vágyik, olyan élet után, amely nem a földi létben gyökerezik. Ez a vágy reakció minden előtérbe került felszinességre és az élet eltárgyiasodására, racionalizálódására.

Ez a vágy háromféle módon hangsúlyozódik ki:

1. Mint eksztázis utáni vágy, vagyis vágy a természetfölötti (racionálison túli) valósággal való egyesülés után.

2. Mint szeretet utáni vágy, vagyis vágy egy másik emberrel való eggyéválás után.

3. Mint közösség utáni vágy, vagyis vágy egy embercsoporttal való eggyéválás után, a közösségben rejlő erő megtapasztalása céljából.

Sok ember nincs tudatában annak, hogy ebben a háromféle vágyakozásban Isten után vágyik, Istent keresi. Ezért ezek az emberek rossz irányban kutatnak boldogságuk után.

Az egyház karizmatikus megújulása, amely a legtöbb felekezetben és az egész világon, minden földrészen évek óta gyors iramban terjed, választ ad sok ember égető vágyára. Ez a keresztény alternatíva az egyébként adott válaszokhoz, vagyis az a válasz, amely nem embertől, hanem Istentől jön. Azért ez olyan válasz, amely nemcsak valamely kiválasztott körre érvényes, hanem minden emberre.

(A "Marana Tha" című katolikus folyóirat ahhoz kíván segítséget nyújtani, hogy az emberek az Evangélium által, amelyet napjainkban egészen új módon tapasztalunk meg, közelebb kerülhessenek Krisztushoz és ezáltal közelebb kerülhessenek egymáshoz is. -ford. megjegyzése)

DR. KOVÁCS GÁBOR:

KERESZTSÉG A SZENTLÉLEKBEN

"Néhány nap múlva Szentlélekben fogtok megkeresztelkedni" (ApCsel 1,5).

Milyen nehezen hittük el, hogy ránk is vonatkozik! Hogy vártuk, kétség és remény között! Hogy öntötte el egész életünket a megvalósult személyes pünkösd varázsa!

Felelősek vagyunk a megtalált kincsért. "Az egyháznak és a világnak nagyobb szüksége van rá, mint valaha, hogy pünkösd csodája folytatódjék a történelemben" - mondotta VI. Pál pápa a katolikus karizmatikus megújulás római kongresszusának résztvevői előtt 1975 május 19.-én.

Felelősségünkhöz tartozik a Szentlélek-keresztség gyakorlatának helyes elvi megalapozása is. Az a pünkösdi szabadegyházas felfogás, amely a keresztség szentségét "János keresztségének" minősíti és helyette a Lélek-keresztség tapasztalatát tekinti "a" keresztségnek, nem fér össze a katolikus hittel. Ugyanakkor a konzervatív katolikus álláspont, amely szerint a Szentlélekben való megkeresztelkedés egyszerűen a keresztség szentségével azonos, ellenkezik a karizmatikus megújulás tapasztalatával. Álláspontunknak e két szélsőség között kell elhelyezkednie.

A Biblia hét alkalommal beszél Lélekben való megkeresztelkedésről (Mt. 3,11; Mk. 1,8; Lk. 3,16; Jn. 1,33; ApCsel. 1,5; 11,16; 1Kor. 12,13). A kifejezés jelentése nem mindenütt teljesen azonos, bár nem is teljesen különböző. Isten egyszerűen nem adott kész fogalmi sablont, amelyben a Lélekben való megmerülés misztériuma elhelyezhető. Nem csoda hát, hogy a Szentlélek-keresztség teológiai értelmezésére egész sor olyan kísérlet született, amely mind a katolikus ortodoxia, mind a karizmatikus megújulás szempontjainak teljesen eleget tesz, mégis - legalább árnyalatilag - különbözik egymástól. Egyik szerző egyszerűen a bérmáláshoz tartozó kegyelmi hatásnak tekinti a Szentlélek-keresztséget, másik az első két beavatási szentség (keresztség és bérmálás) tapasztalati oldalának felfedezésével azonosítja, a harmadik úgy fogalmaz, hogy a beavatási szentségekben megkezdődik a Szentlélek-keresztség és a későbbi Lélek-megtapasztalásban folytatódik, elmélyül. Van, aki az alapdöntés (Grudentscheidung, optio fundamentalis) fogalmával operál, míg más a Szentlélek küldéseinek szenttamási elméletét hívja segítségül. Mindezek az elméletek jogos szempontokat hangoztatnak és számos közös elemet tartalmaznak. Nem szükséges, hogy egyet kiválaszszunk és a többit elvessük. A Lélekben való megkeresztelkedés fogalmát meghagyhatjuk abban a szabad le-

begésben, amelyet a bibliai használat ad neki. Csak az egyoldalú torzításoktól kell óvakodnunk.

Ilyen hamis szemlélet, ha a Lélek-keresztséget valaki újjászületésnek nevezi. Ez a kifejezés a hit nyelvén a megigazulás jelölésére van lefoglalva, amely Isten gyermekévé tesz - ez pedig megtörténik a keresztség szentségében, a csecsemő-keresztségben is. Lélekkeresztség ehhez többletet ad: erővel tölt el, pünkösdi lángot gyújt bennünk, a föltámadt Jézus tanújává avat.

Fontos az is, hogy a keresztség és a bérmálás szentsége nemcsak kegyelmet közöl, hanem eltörölhetetlen jegyet is vés a lélekbe. Az érvényes keresztség és bérmálás nem teszi fölöslegessé a Szentlélek-keresztséget, de a Szentlélek- keresztség megtörténte sem teszi fölöslegessé a szentségi keresztséget és bérmálást. Az érvényesen fölvett szentségek adják a keresztény beavatási tapasztalat szakramentális dimenzióját, a Szentlélek-keresztség pedig a beavatási tapasztalat misztikus dimenzióját képviseli. A két dimenzió összetartozik, de nem tehető egymás helyébe.

Európában a karizmatikus megújulás gyakran kerülni igyekszik a "Szentlélekben megkeresztelkedni" kifejezést, hogy a hozzátapadó félreértéseket kiküszöbölje. A Bibliából azonban mégse törölhetjük ezt a szóhasználatot, így szerencsésebbnek látszik, ha inkább a helyes használat feltételeit igyekszünk megteremteni. Más kifejezésekhez kell nyúlnunk, ha a félreértés veszélye túl nagy. Pl. "kiáradt" vagy "eltölt valakit" a Lélek. Többszöri Lélek-keresztségről sem volna szerencsés beszélni, legfeljebb a Szentlélek-keresztség megújításáról, elmélyítéséről. Arról azonban szó sincs, hogy Isten Lelke csak egyszer áradhat ki valakire! A pünkösd permanens.

Mint beavatási tapasztalat a Szentlélek-keresztség szoros kapcsolatban áll a megtéréssel. Aki a Lélek ösztönzésére hátat fordított a bűnnek és hittel Megváltójának és Urának fogadta el Jézust, az természetszerűleg nyitva áll a Lélek pünkösdi erejének befogadására. Megtérés és Lélek-keresztség nem ugyanaz, de időben való túlzott szétválasztásukat semmi sem indokolja. A nyugati katolikus karizmatikus megújulás ilyen szétválasztást egyáltalán nem ismer. Magyarországon ez a gyakorlat református befolyásra terjedt el, mert a magyar református egyházra két különböző ébredési hullám hatott különböző időben, melyek közül egyik a megtérést, a másik a Lélek-keresztséget hangsúlyozta. Növeli a zavart, hogy Magyarországon a megtérést sokszor életátadásnak nevezik, miközben a német szóhasználatban a Lebensübergabe a megtérés és Lélek-keresztség egységes eseményének neve. Ideje, hogy a kettő szoros összetartozását mi is érvényesítsük! A Life in the Spirit szemináriumok kézikönyve itt eligazító lehet, mert korrekt, gyakorlatias, világos munka.

Mi végül is a Szentlélek-keresztség? Isten Lelkének tanúságtételre felavató ereje abban az emberben, aki a föltámadt Jézusba vetett hite révén Isten gyermekeinek életét élheti. A Szentlélek tüzének föllobbanása a hívőkben, hogy az egész emberiség Krisztus testébe olvadjon. Az új teremtés mindent átalakító erejének szélvihara, amely magával sodorja az Istennel rokonult emberi egzisztenciát. Az Élő Víz fakadása az ember lényének mélyén, hogy inni kaphassanak tőle a szomjazók az egyházon kívül és belül. A Szentlélek-keresztség a személyes pünkösd, az eszkaton mágneses terének vonzása a Jézushoz tartozó ember szívében, az Istenben való beteljesedés dinamizmusa a föltámadás világosságát befogadó teremtményben.

Mi nem a Szentlélek-keresztség? Nem fáradság nélkül nyert életszentség, bár lépés a szentség felé. Nem minden probléma megoldása, bár egyes problémákat felszámolhat. Nem különleges kegyelem, hanem a keresztény beavatáshoz tartozik. Nem okvetlenül "ragyogó" karizmák forrása, bár mindig közvetít karizmákat is. Nem azonos a nyelvek adományának elnyerésével, bár hozzáférhetővé teszi azt. Nem egy lelkiségi iskola specialitása, hanem valamilyen formában minden elkötelezett keresztény ajándéka. Nem luxus, hanem nélkülözhetetlen lépés Jézus útján.

Korábban eléggé leszögeztük, hogy nem sajátítjuk ki a Szentlelket, nem vitatjuk el más felfogások és más megújulási mozgalmak létjogosultságát. Ugyanakkor azt sem tehetjük meg, hogy álszerénységből hallgassunk az életünket felkavaró pünkösdi csodáról, amellyel Isten megajándékozott. "Mindenki előtt hirdessétek az Isten tetteit, mert méltó rá, s ne szünjetek meg köszönetet mondani neki" (Tób. 12,5).

Amikor megkeresztelkedtünk a Szentlélekben, a Föltámadott jelévé lettünk. "Nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk" (ApCsel. 4,20).

Még kapható: Megújulás a Szentlélekben.

A világhírű egyháztörténész: R. Cantalamessa könyvet írt a Szentlélekről. Ki is az a Raniero Cantalamessa? A milánói egyetemen tanít; minden évben meghívja a Szentatya, hogy ő tartsa a nagyböjti lelkigyakorlatot a Vatikánnak. Rendszeresen tart előadásokat az olasz TV-ben, mindenki azonnal odafigyel rá, ha megjelenik derűs, szakállas arca a képernyőn. Ma már a 12. könyvén dolgozik, egyformán otthon van a keresztény élet alapvető kérdéseiben. Maga is átélte a Szentlélekben való megújulást! Ha igazi lelkiélményt akar, olvassa el könyvét a megújulásról!

R. Cantalamessa: Megújulás a Szentlélekben

Megrendelhető a szerkesztőségben (Katona István) 1053. Budapest, Ferenciek tere 2.

II. JÁNOS PÁL:

JÉZUS TAPASZTALATA A PUSZTÁBAN, AHOVÁ A LÉLEK VEZETTE

Jézus messiási küldetésének kezdetéhez hozzátartozik egy nagyon fontos mozzanat, amely mindannyiunk számára hívás és amit Jézus a pusztában megtapasztalt. Az evangelisták utalnak rá és összefüggésbe hozzák ezt a mozzanatot a Szentlélek működésével Mk. 1,12-ben olvashatjuk.

Azután, (tehát a keresztség után) "a Lélek arra ösztönözte Őt, hogy menjen ki a pusztába." Mt. és Lk. egy még erőteljesebb megjelölést használ és azt mondja, hogy a Lélek kivitte Jézust a pusztába.

Mt. 4,1: "Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy megkísértse az ördög."

Lk. 4,1: "A Lélek a pusztába vitte negyven napra."

Ezek a szövegek sokféle utalást adnak, amelyek tovább vezetnek bennünket annak a misztériumnak tanulmányozásában, hogy Jézus a megváltás művének a kezdetétől fogva bizalmas kapcsolatban, teljes egységben volt a Szentlélekkel. Először is figyeljük meg a nyelvezetet. Az igék amelyeket az evangelisták használnak Mt-nál "ösztönözte" a Lélek. Lk-nál pedig "kivitte" a Lélek, kifejeznek egy különös kezdeményező erőt a Szentlélek részéről.

Jézus, miután Jánostól megkapta a "bűnbocsánat keresztségét" érzi, hogy szüksége van egy elmélyülő időszakra, a mértékletesség és egyszerűség időszakára, messiási küldetésének az előkészítéséhez. Bár neki személyesen nem volt szüksége bűnbánatra, hiszen Ő "kegyelemmel teljes" és "szent" volt, fogantatása első pillanatától. Lk 1,35 és Jn 1,14

"Az Ige testté lett,

És közöttünk lakott."

Küldetése azt is megkövetelte tőle, hogy bűnös emberek között éljen, akikhez megmenteni és evangelizálni jött, harcban a démoni erőkkel. Meghatározó jellegű ezenkívül a pusztai magányban való tartózkodásának ideje, működésének kezdetén amikor megkísértette Őt az ördög. Tehát Jézus teljesíti a belső késztetést és odamegy ahová a Lélek vezeti.

1. Lelki próbatétel

A sivatag, a puszta amellett, hogy az Istennel való találkozás helye, ugyanakkor a kísértésnek és a lelki küzdelemnek a helye is. A 40 éves pusztai vándorlás közben Izrael népe sok kísértést tapasztalt amelynek engedett. Kiv. 32,1-6; Szám. 21,4-5; 25,1-3; Zsolt. 78,17

1.Kor 10,7-10: "Ne legyetek bálványimádókká, mint néhányan közületek, amint az Írás mondja: "Leült a nép enni-inni, azután fölkelt mulatni."

Amikor Jézus kimegy a pusztába mintegy összeköttetésbe kerül Izrael népének történelmi tapasztalatával. Az Ő számára azonban messiási tevékenységének kezdeti pillanatától fogva nem tetsző Izrael népének viselkedése.

Jézus mindenekfölött a Szentlélek inspirációjára hagyatkozik, amely megköveteli tőle a küldetésére való határozott felkészülést.

Ez az időszak a pusztában, a magány, a lelki próbatétel időszaka amelyen Jézus felülkerekedik, Isten Igéjével és imádsággal. A bibliai hagyomány szellemében és vele párhuzamosan az Izraelita gondolkodásban a 40-es szám könnyen összekapcsolódhatott más ősi eseményekkel, amelyek mind jelentést hordoztak az üdvösségtörténelemben. A 40 napos vizözön Ter 7,4; 7,17; azután Mózes 40 napi Sinai hegyen való tartózkodása. Kiv 24,18 Illés próféta 40 napig tartó útja a pusztában miközben a kenyércsoda által felfrissült és új erőt nyert. 1 Kir 19,8 Ezek a szentírási részek mind utalnak a 40-es szám jelentőségére.

Az evangelisták szerint, Jézus a Szentlélek ösztönzésére alkalmazkodik, egyrészt a helyhez (a pusztához) másrészt a tradícióhoz a szinte "szent" 40-es számhoz Mt 4,1 "Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust. Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, s végül megéhezett." és Lk 4,1 "A Lélek a pusztába vitte 40 napra." Jézus a Szentlélek vezetésével ugyanezt teszi mikor feltámadása után 40 napra megjelenik az apostoloknak és fölmegy a Mennybe. Ap.csel. 1,3

2. Megmentő erő

Jézust tehát a Lélek azért viszi a pusztába, hogy szembenézhessen a sátán kísértéseivel és, hogy szabadabb és még közelebbi kapcsolatba kerüljön az Atyával.

Itt fontos megjegyezni, hogy a szentírási szövegekben a puszta (sivatag), sokszor a sátán lakóhelyét jelenti. Emlékezzünk Lk 11,24-ben leírt részre a "tisztá-

talan lélekről", "Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, puszta helyen jár és nyugalmat keres."

És egy másik helyen Lk 8,29-ben a geráziai megszállottra, akit a tisztátalan lélek már régóta hatalmában tartott.

"Az ördög a pusztában hajszolta." Lk 8,29 Jézus megkísértésének esetében Ő a Szentlélektől kapja a meghívást, indítást, hogy kimenjen a pusztába, "Miután Szentlélekkel eltelve visszatér a Jordántól. A Lélek a pusztába vitte 40 napra." Lk 4,1 és attól a pillanattól fogva a Lélek vezeti Őt. Tudatosan veszi föl a harcot a "gonoszság fejedelmével" a sátánnal és folytatni fogja vele a küzdelmet egészen a kereszthalálig.

Jézus legyőzte a kísértőt, megmutatta Isten megmentő erejét a bűn fölött és megígéri Isten Országának az eljövetelét. Mt 12,28 "De ha én Isten Lelkével űzök ördögöt, akkor elérkezett hozzátok Isten Országa." Krisztusban a Szentlélek működése nyilvánult meg a sátánt és bűnt legyőző erejében és Ő általa Isten Országának az eljövetelében.

3. Az isteni Ige

Jól megfigyelhetjük, hogy a kísértéseket melyeket Jézus elutasított és legyőzött s amelyekről az evangéliumok nyíltan vagy közvetve szólnak kifejezik a sátán szembenállását az emberi világba eljövő Isten Országával. A válaszok amelyeket Jézus a kísértőnek ad, alapjában leplezik le a "hazugság atyját." Jn 8,44 aki megpróbálja romlott eszközökkel felhasználni a Szentírás szavait, hogy célját elérje. Jézus azonban elutasítja őt, Isten Igéivel. Az evangelisták elbeszélései talán valamiképp összhangban vannak és párhuzamot vonnak Izrael népének a negyven éves pusztai vándorláskor megtapasztalt kísértéseivel, a táplálék megszerzéséért, Másodt 8,3 Kiv 16 az isteni oltalom ürügyén, önző érdekeik kiszolgálásában. Másodt 6,13 Kiv 32,1-6 és Mózes életének különböző eseményeinél is található párhuzam. Bár Jézus aki maga mentes volt a bűntől megtapasztalhatta a világban a gonosz csábítását és a kísértéseken keresztül Ő lett az "Új Ádám", aki vezérünk és irgalmas Üdvözítőnk, Megváltónk. Mt 26,36-46; Zsid. 2,10; 2,17-18; 4,15; 5,2; 5,7-9.

Minden kísértés gyökere egy dicsőséges politikai messiásuralom elképzelése volt, amelyik majd elterjed és áthatja Izrael egész népének a lelkét. Az ördög megpróbálja rávenni Jézust, hogy elfogadja ezt a hamis perspektívát mivel az ördög ellenkezik Isten tervével, törvényével és üdvözítő szándékával. Ezért Krisztus ellensége, amint olvasható mindez a Szentírásban. (Isten Igéiben és az Újszövetség írásaiban.) Mt 13,39; Jn 8,44; 13,2; Ap.csel. 10,38; Ef 6,11; 1Ján 3,8. Ha Krisztus elbukott volna akkor a sátán aki dicsekszik azzal, hogy ő a "világ fejedelme", Lk 4,5-6 és az ő birodalma, győzelmet aratott volna a történelemben. Ezért Jézusnak a sátánnal való küzdelme a pusztában döntő jelentőségű volt.

4. A kereszt

Jézus tudta, hogy Őt az Atya küldte, hogy felállítsa Isten Országát az emberek között.

Egyfelől elfogadja a kísértést, hogy elfoglalja sajátos helyét a bűnösök között, ahogy már elkezdte azt a Jordánnál, amikor felvette a keresztséget, hogy példa legyen mindenki számára.

Másfelől elfogadja a Szentlélek ajándékát a "fölkentséget", hogy a bűnnek egészen a mélyére leszállva legyőzze a "hazugság atyját." Jn 8,44 Készségesen szembenéz a kísértésekkel szolgálatának kezdetén, teljesítve ezzel a Szentlélek indítását. Egy napon amikor küldetése beteljesedéséhez közeledik ezt hírdeti:

"Ítélet van most e világon
most vetik ki e világ fejedelmét." Jn 12,31

És az utolsó vacsora estéjén újra megismétli:
"Már nem sokat beszélek veletek, mert jön a világ fejedelme, rajtam ugyan nincs hatalma." Jn 14,30 A hazugság atyja "e világ fejedelme" elleni küzdelem amely a pusztában kezdődött a Golgotán éri el tetőfokát. A sátán fölötti győzelem a megváltó Jézus keresztjén át jön el a világba.

"Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok." Jn 12,32

5. A győzelem

Megállapítottuk, hogy a puszta sok értékkel szolgál és mintegy különleges helye az Istennel való találkozásnak.

Ilyen értéket jelentett Mózesnek Kiv 24,18 és Illésnek 1Kir 19,8 de legfőképpen Jézusnak, aki a Szentlélek ösztönzésére véghezviszi küldetését és megtapasztalja az Atyával az Istennel való kapcsolatot, ugyanakkor a vele szembehelyezkedő ellentétes erőket is.

Jézus tapasztalata példaszerű és mintegy feladatul szolgálhat mindannyiunknak, hogy szükségünk van bűnbánatra.

Nem Jézusnak, aki bűn nélkül való volt, hanem nekünk.

Jézus egy napon maga figyelmezteti tanítványait az imádság és a böjt szükségességére a gonosz lélek kiűzéséhez. Mk 9,29

"Ez a fajzat nem űzhető ki másképp, csak imádsággal és böjttel." És a Getszemáni kerti magányos imádsága közben figyelmezteti apostolait: "Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek. A lélek ugyan készséges, a test azonban gyönge." Mk 14,38 Vigaszt adva nekünk Krisztus győztes helytállása a pusztában, azt is fölfedezzük, hogy nekünk is van Vigasztalónk: A Szentlélek, a "Parakletos", amióta Jézus megígérte Őt nekünk.

"Bármit kértek majd a nevemben az Atyától megadja nektek." Jn 16,23 A Szentlélek bárkinek segítségére siet, aki kísértésben van és kéri Őt, és résztvesz Krisztus győzelmében a sátán felett, aki a bűn és ravaszság embere. A Lélek Jézust nemcsak azért vitte a pusztába, hogy ott kitegye a kísértésnek, hanem azért is, hogy megmutassa győztes erejét az ördög és annak uralma fölött mintegy kezdeti próbájaként az Ő végső győzelmének.

L' Osservatore RomanobolThe Wanderer
1990.08.10

Magyar nyelvre fordította:
Zahoránszky Mária nővér

"Újuljatok meg lélekben és érzületben,
s öltsétek magatokra az új embert."
(Ef 4.23-24)

BETTY TAPSCOTT:

POZITÍV VONÁSOK

A pozitív és isteni énkép kialakításának tizenkét biblikus útja

Mindig emlékeztetnünk kell magunkat arra, hogy Isten valóban szeret minket. Azt szeretné, ha mi is szeretnénk önmagunkat, telve lennénk bizalommal és pozitív énképünk lenne.

Mark Kinzer "The Self-Image of a Christian" c. könyvében olyan érzésekről ír, amilyenekkel már valamennyien küzdöttünk: "Bár alapjában nem vagyok félénk, de néhányszor már megkísértett a gyávaság, ami visszatartott attól, hogy másoknak szolgáljak, - pl. amikor a házi imacsoportban vagy az imaösszejövetelen tanúságot kellett tennem. És csak ültem a székemen, mintha legyökerezett volna, jól tudva, hogy valami megosztanivalóm van, de gyáván ahhoz, hogy fölálljak és beszéljek. Legtöbbször legyőztem a félelmet, és beszéltem. Ilyenkor a félelem azonnal meghátrált. De olyan is volt, amikor a félelem visszatartott attól, hogy továbbadjam másoknak, amit Istentől kaptam. Ez a séma mint "kudarc" gyakran még szorosabban belezár negatív énképünkbe".

Hogyan javíthatok énképemen? Hogy kezdjek hozzá? Fölsorolunk itt tizenkét bibliai lépést, melyek segítséget nyújthatnak egy isteni énkép kialakításában. Ha Isten szavát befogadom lelkembe és gondozom, növekedni fog és új életet támaszt.

1. Emlékeztesd magad naponta arra, kinek a gyermeke vagy, és hogy Isten azt mondja: "Mert drága vagy a szememben, mert becses vagy nekem és szeretlek" (Iz. 43,4).

"Örök szeretettel szerettelek, ezért megőriztem irántad irgalmasságomat" (Jer. 31,3).

2. Ha bármilyen szituációban vagy, bármely feladat előtt állsz naponta olvasd el: "Mindent elviselek abban, aki erőt ad, - Krisztusban" (Fil. 4,13).

3. Ha félelem és rettegés készülnek erőt venni rajtad, emlékezz Isten szavára: "Hiszen Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk" (2Tim. 1,7). És ezt is mondja: "A szeretetben nincs félelem. A tökéletes szeretet elűzi a félelmet" (1Jn 4,18). "Az Úr velem van, nem félek, ember mit árthatna nekem?" (Zsolt. 118.6)

4. Naponta adj tovább jóságot, szeretetet, gyöngédséget, irgalmasságot, kedvességet, - mert amilyen mértékben adsz (a jó növények magvait), aszerint fogsz aratni. "Az igazság gyümölcsét békében vetik el azok számára, akik békét teremtenek" (Jak. 3,18).

5. Gondolj gőg és beképzeltség nélkül azokra a dolgokra, amiket jól csinálsz - azután köszönd meg Istennek, hogy segít neked mindezt az ő dicsőségére jól tenni, "Szolgáljatok egymásnak azzal a lelki ajándékkal, amit ki-ki kapott, mint Isten sokféle kegyelmének jó közvetítői" (1Pét. 4,10).

6. Ha erőt akarnak venni rajtad olyan érzések, mint kisebbrendűség, elutasítottság, fojtogató bűntudat, félelem, rettegés, kudarc, reménytelenség, méltatlanság, sértődöttség, - akkor ismerd föl, hogy ez az ellenségtől jön. Ha keresztény vagy, és imádkoztál bocsánatért, akkor Jézus nevében megkötözheted az el-

lenséget: "Bizony mondom nektek: amit megköttök a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldotok a földön, a mennyben is föl lesz oldva" (Mt. 18,18).

7. Őrizd meg ajkadon és gondolataidban a dicsőítés szavait. Amikor Istent dicsőíted, akkor eltekintesz önmagadtól (kudarcaidtól, elégedetlenség-érzéseidtől, szomorúságodtól) és Jézusra nézel. "Legyetek derűsek. Imádkozzatok szüntelenül, adjatok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatoktól Krisztus Jézusban" (1Tessz. 5,16-19). "Arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, tisztességes, igazságos, ami ártatlan, kedves, dicséretre méltó, ami erényes és magasztos" (Fil. 4,8). "A vidám szív jót tesz az egészségnek" (Péld. 17,22).

8. Törekedj arra, hogy Krisztushoz hasonlóbbá válj. Ahogy az énekben van: "Olyanná lenni, mint Jézus, olyan, mint Ő; Egyetlen vágyam van: legyek olyan, mint Ő". Minél hasonlóbb leszel Krisztushoz, annál inkább fogsz Krisztus szeretetével vonzást gyakorolni az emberekre, ez pedig az elfogadottság érzését adja neked. "Isten szemében az ember rejtett énje az értékes, a szív a maga békés szelídségében és zavartalan nyugalmában" (1Pét. 3,4).

9. Fordíts gondot arra, hogy külső megjelenésed a rend és tisztaság következtében, olyan előnyös legyen, amennyire ez lehetséges. Legyen ápolt a hajad, tested, ruházatod. Lehetsz jól öltözött, anélkül, hogy ez sokba kerülne. "A saját testét senki sem gyűlöli, hanem táplálja, gondozza, akárcsak Krisztus az Egyházat. Mert tagjai vagyunk testének" (Ef. 5,29-30). "A derék asszony... értéke a gyöngyét messze meghaladja... ruhája bársonyos lesz és bíbor gyapjú" (Péld. 31,10,22).

10. Maradj aktív, teljesítsd kötelességeidet (akár tanár, háziasszony, anya, laboráns, igazgató, egyetemista, jogász, titkárnő vagy vállalkozó volnál). Ne hanyagold el hobbidat vagy sporttevékenységedet. De gondolataid irányuljanak mindig Krisztusra. "A nyugodt kedélyesség élteti a testet" (Péld. 14,30), mondja a Biblia. Naponta imádkozz belső békéért.

11. Ne engedd, hogy irigység és konkurencia-szellem üsse fel a fejét benned. Ne hasonlítgasd magadat másokhoz. "Ha keserű irigység és önzés van szívetekben, ne dicsekedjetek, és ne hazudjatok az igazsággal ellentétben. Ez a bölcsesség ugyanis nem felülről származik" (Jak. 3,14-15). "Ne törtessünk kihívóan s egymásra irigykedve hiú dicsőség után" (Gal. 5,26). "Semmit se tegyetek vetélkedésből vagy hiú dicsőségvágyból" (Fil. 2,3).

12. A Példabeszédek könyvében ez áll: "Ha nincs vezetője, szétesik a nép, a sok tanácsadó sikerre viszi ügyét" (11,14). Egyeseknek talán szükségük van hivatásos lelkigondozó segítségére, vagy hogy mélyrehatóan imádkozzanak belső gyógyulásukért. Némelyeknek talán szörnyű gyermekkori élményeik voltak. Mások talán alkoholista házastárssal (férfi vagy nő) élnek együtt, akitől szenvednek. Lehet, hogy értéktelennek, elnyomottnak, csalódottnak érzed magad. Férjed ver, vagy erőszak áldozata lettél, vagy gyermekeiddel történt szexuális visszaélés. Talán telve vagy emocionális fájdalmakkal, haraggal, teljesen összezavarodtál, vagy nem tudsz megszabadulni a bűntudattól. Talán naponta arra gondolsz: "Hogy élem ezt túl?" Hogyan lehetnék ismét kreatív és egészséges érzelmű ember? Hogyan tehetnék szert újra önbizalomra, hogyan bízhatnék újra Istenben, hogy meggyógyít?" Ha ennyire levert, sebzett, megtört, érzelmileg megrendült és sérült vagy, akkor szükséged van egy hívő, hivatásos lelkivezetőre. Kérd lelkipásztorod vezetését és imáját. Ne feledjtsd el: Isten az, aki gyógyít, aki isteni és pozitív énképet ad. Ő azt akarja, fogadd el ezt az ajándékot és áldást.

SUENENS:

KRISZTUS NÉPÜNK JÖVŐJE

Krisztus az emberiség élete. Ha szembeszáll vele a világ, az halálos veszélyt jelent. Minden szociológiai kutatás, amely a társadalmi bajok gyökerét kutatja, végül erre a felismerésre jut, a bajok gyökere az Istentől való elfordulásban rejlik. A legnagyobb baj, amiben szenvedünk, nem a berendezkedésben, nem a dolgokban van, hanem bennünk, a mi akaratunkban, a mi lelkünkben. Az alapbaj nem valamilyen politikai és társadalmi rend, hanem a bűn. Az hozza létre a szociális visszaéléseket, amelyek mindenfajta kormányformánál újra életre kelnek. Ha nem a bűnt küzdjük le, akkor a lakosság egy részét mentesíthetjük az igazságtalan terhektől és azt rárakjuk a másik csoportra, de az igazságtalanság megmarad. Ne engedjük magunkat csaló álomképektől félrevezettetni. Azt mondják a természetvédők: "A megfertőzött halak gyógyításához először a halastó vizét kell kicserélni." Minden hasonlat sántít, ez még talán jobban, mint a többi. A víz a halnak életeleme, egy különálló dolog és a haltól elválasztható. Az ember nem választható el így a környe-

zetétől. Egyébként jelentős részben a hal adja meg a víznek a minőségét, az fertőzi vagy tisztítja meg tulajdonságaival. Az ember maga teremti a szociális élet törvényeit és azok értéke jórészt önmaga viselkedésétől, magatartásától függ. Mit használnak a törvények megfelelő erkölcsök nélkül? Ezt meg is lehet fordítani, hogy a jó erkölcsöket törvényekkel kell védeni; mert a környezet befolyása nem tagadható és minden, ami arra törekszik, hogy egészségesebbé tegye, felszabadítóan hat az emberre, aki mind jobban és jobban a nyájösztön és a kollektív egyenlővétevés áldozata lesz.

Soha sem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy a bűn mennyire antiszociális. Az ember bűn által megingatja a közösséget, amelyben él. Lustaság, paráznaság és önzés, bukáshoz vezet; mert ezek elfordítják az embert a közösség szolgálatától és csak önmagára engedik gondolni. Bármennyire rejtett legyen a bűn, mindig a szolidaritás megtagadása, elárulása, a szeretetlenség bűntette, ami előbb vagy utóbb osztály-, faj-, és népgyűlölködés által bosszúlja meg magát és akadályozza a világ életviszonyainak javulását. Ez áll természetes síkon is.

A hit ezenkívül arra tanít bennünket, hogy minden bűn megrendíti az emberi társadalmat és az ember együttműködik gyógyulásán, ha a bűnből kiemelkedik, mert akkor a kegyelem szabadabban áramlik Krisztus Titokzatos Testében. Annak az embernek, aki szakított Istennel holtak a cselekedetei. Azt mondjuk: aki Istennel szakított, az bűnös. Nem azt mondjuk: aki nem ismeri Istent, az bűnös. A tudatlanság nem az igazi baj, hanem a bűn a baj. Isten működését a tudatlanság nem akadályozza, hanem a bűn. Sok nyomorúság és szenvedés következik belőle. A tudatlanság és a szegénység nem ellentétes az örömmel, de a bűn elsötétíti a világot. Csak szorongás és kétségbeesés következik belőle. Egy álcivilizáció, amely Istent tagadja - mint az ateizmus és a materializmus -, csak szerencsétlenséget, meghasonlást és bánatot tud vetni, atombombával vagy anélkül. Minden bűn megerősíti a sátán befolyását a világban. Az ember a sátánt nem tudja hidrogénbombával legyőzni, a gonoszlélek csak Isten Lelkével győzhető le és nyomható el végérvényesen. A világ sorsa az ember belsejében és az ő lelkiismeretében dől el. És ez a történés végsőfokon mindig cselekedetekben nyilvánul meg. A bűn, amely természeténél fogva tagadás, alapjaiban rázza meg a földet, míg Isten kegyelme megújítja és legnagyobb személyes és szociális tökéletességre vezeti.

Danielu atya írja: "A marxisták azt mondják, és ebben egyetértünk velük, hogy a történelem értelme az ember megváltása. De mi ehhez hozzátesszük, hogy csak Krisztus válthatja meg az embereket és azok, akik Őt követik."

Minden szociális analízis, ami a végső okot kutatja, elvezet - akár akarja, akár nem - ahhoz a magatartáshoz, amit az ember Istennel szemben tanúsít. Az embernek és az emberi társadalomnak Isten az eredete és a célja. Ezt tagadni annyit jelent, mint Sámson módján a templomot önmagára dönteni.

"Minden a tiétek, ti azonban Krisztuséi vagytok és Krisztus az Atyáé." Ez az odatartozandóság a szívbe van írva, nem a lét peremére, ez adja legnagyobb előnyét. Ne felejtsük el, hogy a kegyelem nem csak feltételezi a természetet, hanem tökéletesíti, felemeli és új erőt ad, mert amint az egyház tanítja, az ember képtelen a kegyelem nélkül tökéletesen és kitartóan még a természettörvény megtartására is. Az önmagára hagyott ember nem tud emberi méltóságának megfelelően élni, csak a kereszténység adja meg neki a teljes épséget, integritást vagyis azt a biztos és egészséges támaszt, amely lehetővé teszi számára, hogy saját természetének határain belül, mint ember kibontakozzék. Senki sem emberibb, mint Krisztus és semmi sem olyan hátrányos az ember számára, mint Őt félreismerni.

Így ismét valóra válnak az Üdvözítő szavai: "Keressétek először az Isten országát és a többi hozzáadatik nektek." A világ haldoklik istentelenségében és a hit hiányában. A mi korunk szerencsétlensége végső fokon ebben áll. Néha megfogalmazzák az igazságot, hogy az ember Isten nélkül nem tudja megszervezni a világot. Ez nem így van. De igaz, hogy Isten nélkül végsőfokon csak az ember ellen tudja megszervezni a világot. Úgy tűnik, hogy lassan ide jutottunk már. Mióta az ember nem ismeri el Istent, szükségesebb, mint valaha megvédeni az embert az ember ellen. Az embertelenség szakadékai - amelyeknek szimbólumai a koncentrációs táborok - mutatják, hogy a világ mennyire elveszítette egyensúlyát, vagyis a központot és az egységet. Ma, amikor vér és könny a sorsunk, megértjük Veuillet szavait: "Ha az ember szemtelen nagyravágyásában visszautasította Istent, az utolsó ostor, ami az embert érheti, hogy teljesül akarata; ha az ember az embernek van kiszolgáltatva, megérthetjük, mit jelent Isten haragja." Aki kételkedik abban, hogy a világ Krisztus által emberibb lett, akkor az a látvány, amit a mi szegény, pogánnyá lett világunk Krisztustól elfordultságában nyújt, megnyithatja a szemeit.

(Suenens: Az egyház apostoli bevetésben)

Szerkesztői üzenetek:

November elejétől 8 hetes lelkigyakorlat-vezetői szeminárium kezdődik világi híveknek.

Egy nemzetközi tanitás-anyag alapján tartja: Horváth Ilona.

A szeminárium helye a Pesti Ferences Templom. A jelentkezéseket írásban kérjük a szerkesztőségbe!

104. Zsoltár

Áldjad, lelkem, az Urat! Uram, Istenem, mindennél nagyobb vagy! Fönségbe és méltóságba öltözöl, a fény, mint köntös, úgy fog körül. Az eget kifeszíted, mint a sátort, lakóhelyed a vizek fölött rendezted be. A felhőket fogatként használod, a szelek szárnyán szállsz tova. A szeleket követeddé teszed, a haragos villámot szolgáddá. A földet biztos alapra helyezted, nem inog meg az idők folyamán. Vizek árjával vetted körül, a hegyeket is vizek borították. De parancsodra visszafolytak, s megremegtek mennydörgő hangodra. A hegyek kiemelkedtek, a völgyek leszorultak arra a helyre, amelyet nekik szántál. Határt szabtál nekik, amit nem lépnek át, nem önthetik el többé a földet. Te öntöd a források vizét patakokba, a hegyek közt csörgedeznek. Inni adsz a mező vadjainak, a szomjas vadszamár merít belőlük. Az ég madarai partjaikon laknak, az ágak közt zengik énekük. A hegyeket kamráid vizéből öntözöd, eged gyümölcsével a földet jóltartod. Füvet nevelsz az állatoknak, és növényeket, hogy az ember jóllakhasson; hogy a földből kenyeret nyerjen, szívét meg borral vidíthassa; hogy az olaj kenetül szolgáljon fejére, s a kenyér erőt kölcsönözzön neki. Az Úr fái is teleszívják magukat, a Libanon cédrusai, melyeket ültetett. A madarak rakják ott fészküket, tetejükön a gólya tanyázik. A zergéé a hegyek magaslata, a borz a sziklák közt rejtőzik. Te alkottad a holdat, hogy az időt mérje, és a nap is tudja, mikor nyugodjék le. Te hozod a sötétséget és ránk köszönt az éj, s az erdő vadjai körülhúznak. Az oroszlánkölykök zsákmányért ordítanak, Istentől követelik táplálékukat. De ha a nap fölkel, mind visszavonulnak, és elrejtőznek a barlangokban. Az ember elindul a munkája után, hogy dolgozzék az est beálltáig. Milyen sokrétű a te műved, Uram! Mindent bölcsességedben alkottál, s a föld teremtményeiddel van tele. Nézd, mily nagy és széles a tenger, benne az élőlények nyüzsgő sokasága, kicsi és nagy állatok serege. Rajta járnak a hajók, s ott kóborol a leviatán is, amit teremtettél, hogy a tengerben kergetőzzék. Rád vár minden élő, hogy éltet adj nekik a kellő időben. Megadod nekik, és ők összegyűjtik, kitárod kezed, s eltelnek javakkal. De ha elrejted arcodat, félelem szállja meg őket. Ha megvonod éltető erődet, elpusztulnak és a porba térnek. Ám ha kiárasztod lelkedet, fölébrednek, és megújítod a föld színét. Dicsőség legyen az Úrnak mindörökké, örüljön az Úr műveinek! Ha letekint a földre, az megremeg, ha megérinti a hegyeket, azok füstölnek. Egész életemben az Úrnak énekelek, zsoltárokkal dicsérem, amíg csak vagyok. Találjon tetszésre nála énekem, hisz az Úrban lelkem örömöm. A bűnösök tűnjenek el a földről, és ne legyenek többé gonoszok.

Áldjad lelkem, az Urat!

25.-Ft.

Tartalomjegyzék

Ébredj fel 3
A lélekkeresztség jelentősége 5
Keresztség a Szentlélekben 12
Jézus tapasztalata a pusztában, ahová a Lélek vezette 14
Pozitiv vonások 16
Krisztus népünk jövője 17
104. Zsoltár 19

MARANA THA

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

megjelenik kéthavonta

Szerkesztőség:

Katona István

Budapest, 1053 Ferenciek tere 2.